

kteri je zapisano stalo: „Srečen ta, kdor me oberne na uno stran“. Se vé da so berž mislili, da pod skalo leži zaklad (šac) zakopan. Nemudoma se napravi družba, ki sklene, naj velja kolikor hoče, skalo prekucniti. Težko delo je bilo; nazadnje jim je vendar obveljalo skalo obrniti in — kaj so našli spodej? Nič drugega kot spet en napis s temi besedami: „Dobro tako! zakaj na tej strani ležati se mi že dolgo ni poljubilo več“. Vsak si lahko misli zasmehovanje in jezo abotnih ljudi, ktere je nedolžni kamen tako za nos vodil!

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Celja 18. febr. Huda zima nas letos že dolgo lomi in visoka snežna odeja pokriva našo Savinsko dolino in jevnik je po celjskih hribih! Pa prikazalo se je te dni miho in toplo solnce, ki spravlja naglo sneg s hribov in dolin. Oster sever ne brije več. In glej, za Starim Gradom je že sneg skopnil in vela in zmerzla travica se je komaj enmalo ocedila in osušila, in že so se prikazali prijazni pomladanski pervenci, ki jih je zlato solnce iz zemlje na beli dan spravilo. Te milice, ki bodo prej ko ne še hud mraz čutile, so: trobentica, jetrenica, marjetica, ki je pa prezimila in se ni sedaj razcvela, ampak v jeseni; divja kopriva je menda tudi pod snegom počivala. Tudi se že razcvetajo: jelša, lešica in beli zvonček. Še zelo se pozná, da imamo letos hudo zimo, ker lani sem že te cvetlice mesca januarja našel! Janko Vijanski.

Iz Ljubljane. Veseli povemo, da ne le mnogo kmetijskih podružnic, temuč tudi več drugih domoljubnih mož verlo podpira kmetijsko družbo v nabiranju domačih pridelkov za dunajsko razstavo. Tudi srečk (lozov) se je že toliko spečalo, da bo mogla družba že v tretjič novih naročiti. — Nemško-slovenskega slovnika je dokončan prvi zvezek s pismenko L na 62 pólah; drugi zvezek bo segel od L do Z. Krasna kniga je, polna zakladov slovenščine in slovanščine! Na svetlo bo še le dana, kadar bo tudi drugi zvezek in ž njim celi 1. prvi (nemško-slovenski) del gotov.

Novičar iz raznih krajev.

Dunajski časniki pišejo, da presv. Cesar in Cesarica bota 5. dan prihodnjega mesca Milan zapustila, pa ne čez Parmo, Firenco in Modeno se domú podala, ampak naravnost čez Benetke itd. Za gotovo slišimo v Ljubljani pripovedovati, da se Cesar hočejo iz Tersta že skozi in skozi po železnici peljati, in da se tedaj dela med Terstom in Postojno na vso moč pospešujejo. Tudi gospodje ministri, ki so s Cesarjem v Milanu, se nek ne bojo pred vernili domú. — Že je „novičar“ omenil, da dunajska kmetijska družba želi razstavo na Dunaji še s tem pomnožiti, da bo vzela v njo vse take stvari, ktere spadajo v vsakdanje gospodarstvo malega kmetovavca. Danes dostavljamo o tej zadevi to, da se k tem rečem štejejo: posnemki kmečkih hiš, razno kmečko hišno in poljsko orodje, kmečke oblačila in živež. Tri lastnosti pa mora vsaka stvar te baže imeti, da se bo dopustila v razstavo, namreč roba mora biti dobra v blagu in izdelku, za rabo pripravna in pa po ceni, zatorej se mora povsod povedati: po čim se izdeluje na debelo in na drobno. Namen te razstave je, pokazati različnosti vsakega avstrijskega naroda v obleki, stanovanji in živežu. Po tem takem bo razstava še dosti več obsegala kakor je bilo izprva določeno; le skor prepozen je ta oklic. — Razpis ministersk do ogerske duhovšine določuje prihodnje gospodarstvo tistih dohodkov, ki so poprej, kadar je bilo mesto kakega škofa na Ogerskem, Horvaškem, Slavonskem, serbski Vojvodini in temeškem Banatu prazno, v vérski zalog

tekli, po določbah konkordata pa se ne stekajo več v cesarsko, ampak v kaso dotičnega škofijstva. — Preteklo leto se je na železnicah avstrijskega cesarstva na novo odperlo 49²/₃ milj, namreč: 3³/₄ milj severne železnice, 8³/₄ južne železnice (med Ljubljano in Postojno), 3 milje Buštjehrad-ske, 15 milj iz Krakova v Dembico, 3¹/₂ milje iz Osviecima v Trzebiužo, 5³/₈ milj iz Raba v Novi Szöny, 8³/₁₀ milj iz Oravice do Basiaša. — Na političnem polji tudi te dni ni posebnih novic. 16. dan t. m. je cesar Napoleon letosnji državni ali tako imenovani postavedajavni zbor slovesno odperl z govorom, iz ktere ga je pa svet malo novega zvedil. — Sliši se, da bi vsled Moniteurjeve note utegnili avstrijska armada še čez 30. sušca v Moldavi in Valahii ostati. — Poslanec perzijske vlade se je zavolj razpora angleške vlade v Perzii več dni pogajal v Parizu z angležkim poročnikom, — pa se nista mógla pogoditi. — Do 4. t. m. angleške vojne ladije še niso zapustile črnega morja. — Španski maršal Espartero, od ktere ga dolgo ni bilo ne duha ne sluha, se je unidan vendar spet oglasil s pismom, v kterem kraljico prosi, naj ga izpusti iz starašinstva (senata), v kterem ne more dalje ostati iz vzrokov, ktere kraljica bolj kot vsak drug vé. — Tistega mladenca, sina premožnih staršev, ki je tako zamaknjen bil v cesarico francozko, da se je hotel prederzniti, jo na cesarskem vertu objeti, so djali v norišnico. — 8. dan t. m. so pričakovali kneza črnogorskega Danila in knežinjo Darinko v Kotru; okoli 400 ljudi je móglo sneg kidati, da so mu naredili pot iz Cetinja v Kotar; tako je sneg zapadel vse ceste. Za gotovo se pripoveduje, da se bo knez iz Karfa čez Marsilje v Pariz podal in se pri cesarju Napoleonu osebno pognal za dostojni konec turško-črnogorske pravde. — V Debrečinu je hotel unidan nekdo posili glada (lakote) umreti. Skril se je pod streho in že stradal 12 dni. K sreči so ga našli že sicer vsega suhega, pa vendar še živega. — V Peštu je spet celo družino žerjavica zadušila. Neki čevljar je preteklo nedeljo zvečer s svojo družino domá enmalo pustoval; v tem pozabijo peč polno živega oglja zapreti; grejo spat, pa nikdar več se niso zbudili. Koliko ljudi je že po taki nemarnosti konec vzelo, — vendar ni še svet spametovan! — V tem, ko je na Ogerskem žalostna smert požerla 4 oséb, je v Kovašni na Erdeljskem 66 let stara Vlahinja porodila zdravega fantiča, v Togörašu pa 11 let staro dekle tudi zdravo dete. Uno in to je pač natorno čudo pri nas!

Pogreb.

V zvoniku ura dvanajst bije,
Goré in plan temnota krije;
Le v mestu luči še berlé,
Le v mestu še ne spé ljudjé.

Pred hišo konja zrezgetata,
Odprejo se železne vrata;
Za vozom v pare stopi trop,
Da počasti možá pokop.

Glasovi godbe še donijo,
Versté plesavcov se dervijo;
Njih lic noben'ga ne poznaš,
Vsakter obraz je čudna laž.

Device, davnej že v serpani,
Dekleta letos še kot vlani,
Se v prvi verstí jokajo,
In samski stan zarotajo.

Pred vežo konja priderdrata,
Kočijo černo pripeljata;
V kočii pa merlič leži,
Svet tacega še vidil ni!

Za njimi fantje se verstijo,
V obraz bledé, z očmi berlijo,
Z rokami v žepe segajo,
Okrogli dnar preklinjajo.

Okó globoko v čelo vderto
Je vedno še napol odperto,
Na ustnicah ino v očéh
Se ziblje še hinavski smeh.

Za njimi množica neznana
Sledí betežna in zaspana,
V kolo obstopi černi grob,
Tako zapoje celi trop: —

Obleka mu je žamet, svila,
Lasjé dišé mu od kadila;
Cvetlice ga pokrivajo,
Cvetlice, k' se obletvajo.

Le ž njim dol' v groba tihe tmíne,
O polnoči zmed nas naj zgíne!
Kričajte v grob mu iz vseh ust:
Ne vstani več — nesrečni Pustí!

S. Jenko.